

פרשת כי תבוא

”הֲשִׁקִיפָה מִמַּעוֹן קִדְשׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבִרְךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאָדָמָה [...]” (דברים כו, ט)

אדם יש לו עסק אצל המלכות, פעמים שהוא נותן כמה ממון עד שמגיע אצל המלך; וכיון שהגיע אצל המלך - ספק עושה לו רצונו ספק שאינו עושה. אבל הקב"ה אינו כן. אלא אדם יורד לתוך שדהו, רואה אשכול שבכר תאנה שבכרה רמון שבכר... ועומד באמצע השדה ומבקש רחמים עליו ועל ישראל ועל הארץ... ולא עוד אלא אומר: איני זו מכאן עד שתעשה צרכי היום הזה, שכתוב אחריו "היום הזה..."

ילקוט שמעוני דברים, פרק כו, רמז תתקלח

- מה המקביל לארמון המלך בפסוק?
- באילו מובנים שונה מלכות הקב"ה ממלכות בשר ודם?
- האם אכן עושה הקב"ה רצונו של נותן הביכורים? אם לא, מה משמעות המדרש?